

JL
DR. JUHÁSZ GÁBOR ISTVÁN

ÜGYVÉD

Alkotmánybíróság részére

Budapest
Pf. 773.
1535

Ügyszám: IV/651-3/2019.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/651-4/2019	
Érkezett: 2019 JÚN 12.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	lm

Alulírott dr. Juhász Gábor István ügyvéd () mint a)
() meghatalmazott jogi képviselője *elsődlegesen* az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján, *másodlagosan* pedig az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26.§(1) bekezdésében foglaltak szerint a *Kúria Kfv.I.35.004/2019/2.* számon meghozott végzése vonatkozásában, figyelemmel a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/651-3/2019. számú felhívására tekintettel, az alábbi egységes szerkezetbe foglalt az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

I.1. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Nemzeti Adó és Vámhivatal Komárom-Esztergomi Megyei Adó- és Vámigazgatósága új eljárás keretében általános forgalmi adó adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le a kérelmezőnél. A vizsgált időszak a 2012. évi március hónap volt, amely időszakban a) kristálycukrot értékesített a szlovák illetőségű) nevű gazdálkodó szervezet részére. Az adóhatóság az általa lefolytatott eljárás során megállapította, hogy a kérelmező)

Kft. által végzett termékértékesítések nem minősülnek Közösségen belüli értékesítésnek, tekintettel arra, hogy az adóhatóság szerint a kérelmező nem tudta hitelt érdemlően igazolni azt, hogy az általa értékesített áruk az azokhoz tartozó CMR okmányokon szereplő adatok szerint megvalósultak.

A fentiekre tekintettel a kérelmező terhére 23.826.000 Ft adókülönbözetet állapított meg az eljáró adóhatóság, amelyet a hiányosan kitöltött CMR okmányokra és a partner cég részéről nyilatkozó képviselő, valamint annak meghatalmazottja [REDACTED] entmondásosnak vélt nyilatkozatára alapított.

A közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára a kérelmező keresetet nyújtott be a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra (továbbiakban: Bíróság).

A kereseti kérelemben kiemelésre került az, hogy a felperesi álláspont szerint a CMR-ek formai hibáin túl az adóhatóság nem vizsgálta érdemben a fuvarozás körülményeit. A keresetben a kérelmező következetesen utalt arra, hogy a másodfokú adóhatóság a kiadott határozatában maga is arra az álláspontra jutott, miszerint a CMR okmányok vizsgálatakor az elsőfokú adóhatóság abban a körben nem vizsgálódott, hogy a fuvarokmányokon szereplő szállítójárművek az árut az adott időpontban valóban elszállították-e.

A fentiekén túlmenően a kérelmező a keresetében kifejtette, hogy álláspontja szerint az áru meglétének vizsgálata, illetőleg, hogy azzal mi történt, elengedhetetlen.

A kereseti kérelemben a kérelmező továbbá megfogalmazta, hogy amennyiben az ügyletek során volt áru, akkor szükségszerű lett volna annak vizsgálata, hogy mi történt az áruval. Kiemelendő, hogy az adóhatóság a fuvarokmányok hitelességének érdemi cáfolatára bizonyítékot nem szolgáltatott.

A Bíróság a felperes keresetét 2.K.27.415/2018/5. számú ítéletével elutasította.

A fenti döntéssel szemben kérelmező a Kúriához fordult a Bíróság döntésének felülvizsgálata érdekében. A felülvizsgálati kérelmében a kérelmező kifejtette, hogy a Bíróság egy felderítetlen tényállást alapul véve hozott jogszabálysértő határozatot, különös figyelemmel arra, hogy a Kúria hasonló tényállás mellett más adóügyekben kialakított – a kérelmező fentebb hivatkozott kereseti kérelmében foglaltakkal szinte teljesen megegyező tartalmú – döntésével ellentétes álláspontot képviselt.

A kérelmező kifejtette, hogy a Kúria Kvf. I.35.564./2015./3.számú döntésében arra a következtetésre jutott, hogy nem teszi hiteltelenné a CMR okmányt az, hogy a kiszolgáltatási hely nem került

pontosabban feltüntetésre. A kérelmező által a Bírósági eljárásban is hivatkozott CMR-eken ugyanúgy került megjelölésre a kiszolgáltatási hely - [REDACTED] - mint a Kúria által felülvizsgált és a kérelmező által hivatkozott tényállás vonatkozásában. A Kúria a fentebb említett - a kérelmező álláspontjával megegyező következtetést rögzítő - döntésében súlytalannak ítélte azt a problémát is a gazdasági események megvalósulása vonatkozásában, ha a CMR egyes rovatai előre ki vannak töltve és azt is kifejtette, hogy a termékértékesítés megtörténte igazolásának nem kizárólagos eszköze a hibátlan, ellentmondásmentes CMR. A fentiek a kérelmező esetében azért is különösen relevánsak, mert rendelkezésre állnak – az adóhatóság által sem vitatottan – olyan, a gazdasági események megvalósulását igazoló körülmények és dokumentumok, mint pl. teljesítési igazolás, szerződések, nyilatkozatok.

A Kúria a kérelmező felülvizsgálati kérelmének befogadását 2019. január 24. napján a *Kfv.I.35.004/2019/2.* számon meghozott végzésével megtagadta.

A Kúria döntésének indokolásában kifejtette, hogy a kérelmező a felülvizsgálati kérelmét a közigazgatási perrendtartásról szóló *2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 118.§ (1) bekezdésének d) pontjára alapította*, tekintettel arra, hogy a jogerős ítéletben foglaltak a fuvarozók vizsgálata kapcsán a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérnek, amely tény alátámasztására felperes a Kúria Kfv.I.35.182/2017/6., Kfv.I.35.564/2015/3., Kfv.V.35.053./2016/7. számú eseti döntéseire hívta fel a figyelmet. (A kérelmező által hivatkozott, Kúria által kiadmányozott döntések az Országos Bírósági Hivatal által működtetett, Magyarország Bíróságai elnevezésű www.birosag.hu hivatalos honlapon kerültek közzétételre, melyek mindenki számára hozzáférhetőek, hitelesek, s a honlapon visszakereshetőek.)

A Kúria döntésében rögzítette, hogy a Kp. 118.§ (1) bekezdés d) pontja alapján a felülvizsgálati kérelmet – többek között – akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a Kúria ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés miatt indokolt. A Kúria áttekintette a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy a fentebb kifejtett objektív körülmények ellenére a kérelmező álláspontját egyértelműen igazoló befogadhatóság törvényi feltétele nem áll fenn.

A Kúria döntésének érdemi indokát akként fogalmazta meg, hogy a jogszabályban szereplő „*Kúria ítélezési gyakorlata*” kitélt úgy kell értelmezni, miszerint a jogszabálysértés felülvizsgálata kizárólag akkor engedélyezhető, ha az a Kúria által közzétett eseti határozat(ok)ban kifejtettektől eltér. Kifejtette, hogy a Kúria saját lapjában teszi közzé azokat a határozatokat, amelyek olyan elvi

jelentőségű jogkérdést tartalmaznak vagy olyan rendszeresen ismétlődő, jellemzően problémás jogalkalmazási kérdést döntenek el, amelyeknek ismerete az alsófokú bíróság és a jogkereső közönség számára fontos. A Kúria ezen túlmenően kifejtette, hogy ezen döntéseknek a megjelölése BH, EBH vagy EBD, és *a Kúria általi közzétételnek álláspontja szerint az számít, amelyről a Kúria szakmai vezetése a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (továbbiakban: Bszi.) 31.§-a szerinti eljárásban dönt.* A Kúria megítélése szerint a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott eseti döntések nem ilyenek (*mert csupán „Kfv” megjelölésűek*), s így azok nem feleltethetők meg a fent felsorolt kritériumoknak. Miután pedig a jogorvoslat tárgyát képező ítéletben foglalt állásponttól eltérő BH, illetve EBH, EBD megjelölésű döntésekre a kérelmező nem hivatkozott, ezért a Kúria álláspontja szerint a Kp. 118.§ (1) bekezdésének d) pontja szerinti feltételek nem állnak fenn.

1.2. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Kúria végzése ellen a Kp. 116.§ d) pontja alapján további felülvizsgálatnak nincs helye, a kérelmező ennek következtében *valamennyi jogorvoslati lehetőségét kimerítette.*

1.3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló kúriai döntés (Kúria Kfv. 1.35.004/2019/2. szám) kézbesítésére a [REDACTED] részére elektronikus úton 2019. február 6. napján került sor. Figyelemmel a fentiekre, az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti **határidő** – mely szerint az alkotmányjogi panasz benyújtására az annak alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 napon belül kerülhet sor - **megtartásra került.**

1.4. Az indítványozó érintettségének bemutatása

A [REDACTED] a felülvizsgálat tárgyát képező keresetében felperesként szerepelt a terhére megállapított adóhatósági döntést felülvizsgálandó peres eljárásban, így érintettsége nem kíván külön bizonyítást.

1.5. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Álláspontom szerint a Kúria a Kfv.1.35.004/2019/2. számú döntésével az Alaptörvényben rögzített alábbi alapjogokat sértette meg:

- XXIV. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”;
- XXVIII. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”;
- XXVIII. cikk (7) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát, vagy jogos érdekét sérti”.

II. Az alkotmányjogi panasz érdemi indokolása - a kúriai döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés mibenléte

Kiindulópontként leszögezhető, hogy mindmáig töretlen a T. Alkotmánybíróság korábban kialakított azon álláspontja, miszerint *„a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket”* (56/1991 (XI.8.) AB határozat).

Ehhez képest a jogbiztonság iránti alapvető igény megköveteli azt, hogy a jogrendszer egésze, annak egyes részterületei és az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Hangsúlyozandó továbbá, hogy a normavilágosság szóban forgó követelménye egyaránt kell érvényesüljön mind a jogalkotás, mind pedig a jogalkalmazási tevékenység során végzett hatósági (bírói) jogértelmezés keretei között is.

A jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügyben a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tartalmilag érdemben nem vizsgálta, s azt arra való hivatkozással utasította el, hogy – az I.1. pont utolsó bekezdésében már részletesen leírtak szerint - ezen döntések nem BH, EBH, illetve EBD elnevezéssel, hanem „csupán” Kfv. megjelöléssel kerültek közzétételre.

Álláspontom szerint a Kúria ilyen eljárása súlyosan sérti a kérelmező tisztességes eljáráshoz való alapjogát, illetve annak alapvető részjogosítványait (a pártatlan bíráskodáshoz és a jogorvoslathoz való jogának lényeges tartalmát).

A Kúria ugyanis csupán a közzététel formája okán fosztja meg a kérelmezőt attól, hogy jogait érvényre juttassa, különös tekintettel arra, miszerint alappal valószínűsíthető az, hogy a kérelmező eredményesen tehetné volna ezt, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat érdemben,

tartalmilag is megvizsgálja, hiszen a felülvizsgálati kérelemben kifejtettek kétségtelenül összhangban vannak a Kúria által korábban alkalmazott joggyakorlattal és jogértelmezéssel.

Kiemelendő, hogy a Kúria eseti döntései, amelyekre a kérelmező hivatkozott – hasonlóan az egyes EBH és EBD döntésekhez - szintén hozzáférhetőek, valamint hivatalosan, hitelesen közzétettnek minősülnek, és az Országos Bírósági Hivatal által működtetett honlapon található meg. *(A kérelmező által hivatkozott, Kúria által kiadmányozott döntések az Országos Bírósági Hivatal által működtetett, Magyarország Bíróságai elnevezésű www.birosag.hu hivatalos honlapon kerültek közzétételre, melyek mindenki számára hozzáférhetőek, és a honlapon visszakereshetőek.)*

Ezek eseti döntésekre vonatkozóan jogértelmezést, jogalkalmazási iránymutatást és ok-okozati összefüggéseket tartalmaznak jelen esetben ugyanabból a tényállásból fakadóan, mint amely a kérelmezőt közvetlenül érinti. Álláspontom szerint a tartalmilag és indokolásában a kérelmező beadványával megegyező kúriai döntések figyelmen kívül hagyása arra való hivatkozással, hogy nem BH, EBH vagy EBD formában kerültek közzétételre jelentősen sérti a kérelmező tisztességes eljáráshoz való Alaptörvényben rögzített jogát, és ellentétes a jogbiztonság alapelveivel is.

Álláspontom továbbá az, hogy *a „közzétettség” pontos fogalmi kereteinek, elemeinek meghatározása hiányában* jelen esetben olyan kiemelkedő súlyú joghézag áll fenn, amelyet semmilyen jogtechnikai megközelítésben és jogértelmezési formában sem rendez semminemű hatályos jogi norma és elvi eseti joggyakorlati döntés sem. Sajnálatos módon a releváns jogszabályi értelmező rendelkezés hiányában a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény (Kp.) T/12234. számú javaslata sem ad semmilyen eligazítást az eredeti jogalkotói szándék valós tartalmát illetően. Mindezen kontextusban különösen jelentős alkotmányjogi aggályokat vet fel a Kúria azon gyakorlata is, ahol a Kp. 118.§ (1) d) pontjának tartalmát (a „közzétettségnek minősülést”) *a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (továbbiakban: Bszi.) 31.§-a szerinti eljárásban igyekszik belső igazgatási szinten rendezni. Ezzel ugyanis egy nem jogszabályi szintű döntéshozatal keretei között olyan jogszabály-helyet törekszik tartalommal megtölteni, amelynek még az eredeti jogalkotói célja is azonosíthatatlan.*

Mindezek alapján – figyelemmel a 3/2013 (II.14.) AB határozatban foglaltakra is – álláspontom szerint a T. Alkotmánybíróság az Abtv. 27.§-ában meghatározott eljárásban a 26.§(1) bekezdése szerinti normakontrollt is lefolytathatja. Ezért került jelen panasz keretei között utóbbi típusú vizsgálat másodlagosan indítványozásra.

A jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező eset megítélésem szerint arra az alkotmányjogi szempontból rendkívül aggályos helyzetre is rávilágít, mely szerint **a Kúria számára elsődleges**

jelentősége annak van, hogy az egyébként tartalmilag korábban önmaga által is elismerten helytálló tartalmú döntés, illetve eseti jogi álláspont milyen mozaikszó ernyője alatt hivatkozható meg, s nem pedig az számít, hogy ennek mi a tartalmi relevanciája. A Kúria döntésében továbbá az alapvető alkotmányos alapelvek és jogok számára – így különösen a jogbiztonság és a tisztességes eljáráshoz fűződő jog principiumainak vonatkozásában – pedig azzal biztosítja a „kegyelemdőfést”, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról rendelkező Kp. 118.§ (1) bekezdés d) pontjában foglaltakat a nyelvtani értelmezés alapvető szempontjaitól is megfosztva fordítja a kérelmező hátrányára. Ugyanis ezen jogszabályhely által rögzített „Kúria közzétett ítélezési gyakorlata” gondolatot külön kialakított, illetve kifejtett és indokolt jogalkotói és jogalkalmazói értelmezés hiányában akként interpretálja megszorítóan, hogy álláspontja szerint a „közzétett ítélezési gyakorlat” alatt csupán a BH, EBH, EBD döntéseket érti. Ebből a körből kirekeszti az ezzel formáljogilag és tartalmilag teljesen azonos erejű és alkalmazható, alkalmazandó forrásnak minősülő azon közzétett gyakorlati döntéseket, amelyeket ugyan szintén önmaga alkotott, de az Országos Bírósági Hivatal hivatalos honlapján kerültek közzétételre (Kfv.) Hangsúlyozandó, hogy számos esetben, így a jelen panasz tárgyát képező esetben is a jogalkalmazás konkrét tárgyát képező „Kfv-k” „BH”, „EBH” elnevezéssel ugyanazon tartalommal, illetve jogi következtetéssel kerültek közzétételre, tehát a Kúria a „közzétett ítélezési gyakorlat” megszorító értelmezése esetén is tartalmilag alkotmánykonformnak egyáltalán nem nevezhető módon rekeszti ki ezeket a hivatkozhatóság köréből.

E ponton elkerülhetetlen az Alaptörvény 28. cikkelyében foglalt követelmény felidézése, mely jelen panasz előbbieken előadott érvelését egyértelműen megerősíti: „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

Mindezekkel az Alaptörvényben is megerősített gondolatokkal összeegyeztethetetlen kúriai interpretáció álláspontom szerint a nyelvtani értelmezés tradicionális módszerét nem az egyébként az egész jogrendszert átható alkotmánykonform jogértelmezés generális és alapvető elvárásával összhangban alkalmazza, és ezzel a fentebb idézett Kp. 118.§ (1) bekezdés d) pontjában foglaltakat érintően nem jogot értelmez, illetve alkalmaz, hanem egyenesen jogot alkot, amire nincsen semmilyen alkotmányos jogosultsága.

Hangsúlyozandó, hogy az Alaptörvényben biztosított jogok, így a tisztességes eljáráshoz való jog és azok részjogosítványai csak akkor és annyiban korlátozhatók, amikor és amennyiben azokat egy, az immanens tartalmukkal ütköző másik, a jog által elismert egyetemes emberi jog, illetve alapjog érvényesülésének biztosítása indokolja.

Ezt a követelményt juttatja érvényre a T. Alkotmánybíróság gyakorlatának is szerves részét képező ún. alapjogi teszt. Az állandóan követett alkotmánybíróági gyakorlat szerint az alapjogot korlátozó

szabályozás akkor alkotmányos, ha alkalmas valamely legitim jogalkotói cél elérésére, továbbá megfelel a szükségesség és arányosság követelményeinek (39/2007 (VI.20.) AB határozat). Ezzel összhangban az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdése szerint „*az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható*”.

A szóban forgó alapjogi-arányossági teszt kétlépcsős vizsgálatot foglal magában: az első lépésben a jogkorlátozás céljának vizsgálatát írja elő, ezt követően pedig annak elemzését, hogy a jogkorlátozás mértéke arányban áll-e a kitűzött céllal.

A jelen panasz tárgyát képező „közzétettségi” problémából fakadó - fentebb részletesen elemzett - jelentős alapjogsértést, valamint alkotmányjogi dilemmákat felvető helyzet megítélésem szerint *már az első vizsgálódási fordulóban nyilvánvaló alkotmányellenes helyzetet teremt, és szükségtelenné teszi a második fázis vizsgálatát*. Ugyanis a jogorvoslati jogosultság lényeges tartalma ilyen módon történő korlátozásának sem a jogszabályi (jogalkotási), sem pedig a jogalkalmazásbeli (kúriai) dimenzióban nem azonosítható semmilyen konkrét, igazolható szubsztantív célja.

III. Indítvány és nyilatkozat: mellékletek

Amennyiben T. Alkotmánybíróság jelen panasz I. és II. pontjaiban foglaltak szerint lefolytatandó eljárásában a nevesített és megindokolt alapjogsértéseket alaposnak találja, *tisztelettel kérem a beadványom tárgyát képező kúriai döntés Abtv. 43.§(1) bekezdésében foglaltak szerinti megsemmisítését*.

Nyilatkozom, hogy indítványozóként nem járulok hozzá személyes adataim nyilvánosságra hozhatóságához.

Jelen beadványomat postai úton közvetlenül megküldöm a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, illetve elektronikus úton az elsőfokú bíróság útján.

Kelt: Budapest, 2019. június 11.

